

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTeen NIMI

Penthrox 99,9%, 3 ml inhalaatiohöyry, neste

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi pullo sisältää 3 ml 99,9% metoksifluraania.

Apuaineet, joiden vaikutus tunnetaan:
Butyylihydroksitolueeni (E321) (0,01% w/w)

3. LÄÄKEMUOTO

Inhalaatiohöyry, neste.

Kirkas, lähes väritön, haihtuva neste, jolla on tunnusomainen hedelmän tuoksu.

4. KLIINiset TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Keskivaikean ja vaikean traumaan liittyvän kivun ensihoito tajuissaan olevilla aikuisilla traumapotilailla.

4.2 Annostus ja antotapa

Penthrox-valmiste on tarkoitettu potilaan itse otettavaksi lääkevalmisteen antamiseen koulutetun henkilön valvonnassa, lääkärin, sairaanhoitajan tai ensihoitajan annettavaksi, käytämällä kädessä pidettävää Penthrox-inhalaattoria. Valmiste inhaloidaan tarkoitukseen valmistetulla Penthrox-inhalaattorilla.

Annostus

Aikuiset

Yksi 3 ml:n Penthrox-pullo kerta-annoksenä annettuna mukana toimitettavalla laitteella. Toinen 3 ml pullo käytetään vain tarvittaessa.

Penthrox-valmisten turvallista käyttöihetyttä ei ole määritelty (ks. kohta 4.4). Seuraavaa annosteluaikataulua suositellaan: korkeintaan 6 ml vuorokaudessa; annostelua peräkkäisinä päivinä ei suositella, eikä potilaan kokonaisannos saa ylittää 15 ml viikossa.

Kivunlievitys alkaa nopeasti 6–10 inhalaation jälkeen. Potilaita tulisi neuvoa inhaloimaan jaksottaisesti riittävän kivunlievityksen saavuttamiseksi. Potilaat kykenevät arvioimaan kivun voimakkuuden itse ja titraamaan inhaloitavan Penthrox-valmisteen määrän riittävän kivunlievityksen saavuttamiseksi. Yhden (3 ml) pullon sisällön inhaloiminen yhtäjaksoisesti antaa analgesian enintään 25–30 minuutiksi. Jaksottainen inhalointi voi antaa pidemmän analgesian. Potilaita tulisi neuvoa käyttämään mahdollisimman pieniä annosta kivunlievityksen saavuttamiseksi (ks. kohta 4.4).

Munuaisten vajaatoiminta

Metoksifluraani saattaa aiheuttaa munuaisten vajaatoimintaa, jos suositeltu annos ylitetään. Varovaisuutta on noudatettava, jos potilaalla on todettu jokin kliininen tila, joka altistaa munuaisvauriolle (ks. kohta 4.4).

Maksan vajaatoiminta

Huolellista kliinistä harkintaa tulee käyttää, jos Penthrox-valmistetta on tarkoitus käyttää useammin kuin kerran 3 kuukaudessa (ks. kohta 4.4).

Pediatriset potilaat

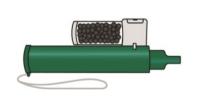
Penthrox-valmistetta ei saa käyttää lapsilla eikä alle 18-vuotiailla nuorilla.

Antotapa

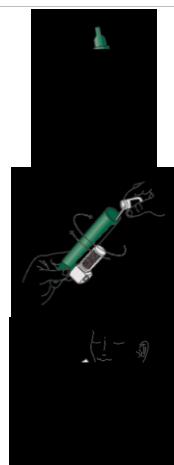
Inhalaatioon.

Seuraavissa kuvissa on ohjeet Penthrox-ingalaattoriin valmistelusta ja valmisteen oikeasta antotavasta.

1. Varmista, että aktiivihiilikammio on asetettu Penthrox-ingalaattorin päällä olevaan laimennusaukkoon.

2. Poista pullon korkki käsin. Vaihtoehtoisesti voit löysätä korkkia puoli kierrosta Penthrox-ingalaattorin pohjan avulla. Irrota ingalaattori pullosta ja poista korkki käsin.

3. Kallista Penthrox-ingalaattori 45° kulmaan, kaada yhden Penthrox-pallon koko sisältö ingalaattorin pohjasta sisään samalla laitetta pyöritlellä.

4. Aseta rannelenkki potilaan ranteeseen. Potilas hengittää sisään suukappaleen läpi analgesian saavuttamiseksi. Muutaman ensimmäisen henkäyksen on hyvä olla kevyitä, minkä jälkeen potilas hengittää normaalistaan.

5. Potilas hengittää ulos Penthrox-ingalaattorin läpi. Uloshengitettä höyry kulkeutuu aktiivihiilikammion läpi, jolloin mahdollisesti uloshengitettä metoksifluraani adsorboituu.

6. Jos tarvitaan vahvempaa kivunlievitystä, potilas voi peittää aktiivihiilikammiossa olevan laimennusaukon sormellaan käytön aikana.

7. Jos ensimmäisen pullon käytön jälkeen tarvitaan lisää kivunlievitystä, käytetään toinen pullo, jos se on saatavilla. Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää toinen pullo uudesta yhdistelmäpakkauksesta. Pullo otetaan käyttöön samalla tavalla kuin ensimmäinen pullo (ohjeen vaiheet 2 ja 3). Aktiivihiilikammia ei tarvitse poistaa. Pane käytetty pullo mukana toimitettavaan muovipussiin.

8. Potilaita neuvotaan hengittämään jaksoittaisesti ingalaattorin kautta riittävän kivunlievityksen saavuttamiseksi. Yhtäjaksoinen hengittäminen ingalaattorin kautta lyhentää käyttöäikää. Potilaan tulisi käyttää mahdollisimman pienistä annosteista, jolla saavutetaan

kivunlievitys.

9. Pane Penthrox-pullon korkki takaisin paikoilleen. Pane käytetty Penthrox-inhalaattori ja käytetty pullo sinetöitävään muovipussiin ja hävitä asianmukaisesti (ks. kohta 6.6).

Lääkärin, sairaanhoitajan, ensihoitajan tai Penthrox-valmisteen antamiseen koulutetun henkilön on annettava potilaalle pakkausseloste ja selitetävä se hänelle.

4.3 Vasta-aiheet

Käyttö anestesia-aineena.

Yliherkkyyys metoksifluraanille, jollekin fluoripitoiselle anestesia-aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

Maligni hypertermia: potilaat, joilla on tiedossa oleva tai geneettinen altius malignille hypertermialle.

Potilaat, joilla on anamneessä tai sukuanamneessä tiedossa olevia vaikeita haittavaikutuksia inhaloitavien anestesia-aineiden annon jälkeen.

Potilaat, joilla on anamneessä maksavaurion merkkejä aiemman metoksifluraanin käytön tai halogenoidulla hiilivedyllä toteutetun anestesian jälkeen.

Kliinisesti merkittävä munuaisten vajaatoiminta.

Tajunnan tason muutos mistä tahansa syystä, mm. päävamma, huumeet, lääkkeet tai alkoholi.

Klienisesti todettu epästabili kardiovaskulaarinen tila.

Klienisesti todettu hengityslama.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Munuaissairaus

Jotta Penthrox-valmisteen turvallinen käyttö analgeettina voidaan varmistaa, tulee noudattaa seuraavia varotoimia.

- Käytä pienintä tehokkainta annosta kivun hallintaan
- Käytä varoen iäkkäillä potilailla tai muilla potilailla, joilla on tiedossa olevia munuaissairauden riskitekijöitä.
- Käytä varoen potilailla, joilla on todettu jokin kliininen tila, joka voi altistaa munuaivauroille.

Metoksifluraani aiheuttaa huomattavaa munuaistoksisuutta suurina annoksina. Munuaistoksisuuden katsotaan liittyvän epäorgaanisiin fluoridi-ioniin, jotka ovat lääkeaineen aineenvaihduntatuotteita. Kun läkettä annetaan ohjeiden mukaan, käyttöäiheneen analgesia, 3 ml kerta-annos metoksifluraania johtaa epäorgaanisten fluoridi-ionien alle 10 mikromol/l pitoisuksiin seerumissa. Kun metoksifluraania aiemmin käytettiin anestesia-aineena, se aiheutti suurina annoksina huomattavaa munuaistoksisuutta, jonka päätteliin esiintyvän silloin, kun epäorgaanisten fluoridi-ionien pitoisuus seerumissa oli yli 40 mikromol/l. Munuaistoksisuus liittyy myös aineenvaihduntanopeuteen. Tekijät, jotka nopeuttavat aineenvaihduntaa, kuten maksentsyyymejä indusoivat lääkeaineet, voivat siten suurentaa metoksifluraanin toksisuusriskiä. Riski on suurentunut myös niillä ryhmillä, joiden geneettinen variaatio voi johtaa nopeaan metabolismaan (ks. kohta 4.5).

Maksasairaus

Metoksifluraani metaboloituu maksassa, joten suurentunut altistus voi maksan vajaatoimintapotilailla aiheuttaa toksisuutta. Penthrox-valmistrottaa ei saa käyttää potilailla, joilla on anamneesissa maksavaurion merkkejä aiemman metoksifluraanin käytön tai halogenoidulla hiilivetyllä toteutetun anestesian jälkeen (ks. kohta 4.3). Penthrox-valmistrottaa on käytettävä varoen potilailla, joilla on perussairautena jokin maksasairaus tai joilla on maksan vajaatoiminnan riski (kuten entsyymi-induktori – ks. myös kohta 4.5).

On raportoitu, että aiempi altistus halogenoiduille hiilivetyanesteeteille (mukaan lukien metoksifluraanille, kun sitä aiemmin käytettiin anestesia-aineena), varsinkin jos annosväli on alle 3 kk, voi suurentaa maksavaurion todennäköisyyttä.

Huolellista kliinistä harkintaa on käytettävä, jos Penthrox-valmistrottaa on tarkoitus käyttää useammin kuin kerran kolmessa kuukaudessa.

Sydän- ja verisuonijärjestelmän lamaantuminen / käyttö iäkkäillä potilailla

Mahdolliset vaikutukset verenpaineeseen ja syketyllyteen ovat tunnettuja luokkavaikutuksia, metoksifluraanille (kun sitä on käytetty suurina annoksina anestesiassa) ja muille anestesia-aineille. Ne eivät ilmeisesti ole merkitseviä analgeettisilla annoksilla. Analgeettina annetun metoksifluraanin vaiketus systoliseen verenpaineeseen eri ikäryhmässä ei noudata mitään erityistä kaavaa. Riski voi kuitenkin olla suurempi iäkkäillä potilailla, joilla on hypotensio ja bradykardia, joten varovaisuutta on noudattettava heillä mahdollisen verenpaineen alenemisen vuoksi.

Keskushermostovaikutukset

Tunnettuihin luokkavaikutuksiin kuuluvat myös sekundaariset farmakodynaamiset vaikutukset, mm. mahdolliset keskushermostovaikutukset kuten sedaatio, euforia, muistinmenetys, vaikutukset keskittymiskykyyn, sensorimotorisen koordinaation muutokset ja mielialan muutokset. Metoksifluraanin ottamista itse analgeettisina annoksina rajoittavat keskushermostovaikutukset kuten sedaatio. Vaikkakin keskushermostovaikutusten mahdollisuutta voidaan pitää väärinkäytön riskitekijänä, tästä koskevat markkinoille tulon jälkeiset raportit ovat hyvin harvinaisia.

Hengityslama

Hengityslamaa on raportoitu myös kivun lievitykseen käytettävillä annoksilla (kohta 4.8). Potilaan hengitystä on seurattava hengityslaman ja hypoksian riskin vuoksi.

Tiheästi toistuva käyttö

Koska Penthrox-valmistroteen annokseen (ks. kohta 4.2) ja kivun lievityksen kestoon liittyy rajoituksia, Penthrox ei sovella käytettäväksi läpilyöntikivun/kivun pahenemisen hoitoon potilailla, joilla on kroonisia kiputiloja. Penthrox ei myöskään sovella käytettäväksi traumaan liittyvän kivun lievitykseen lähekkäin toistuvina ajankohtina samalla potilaalla.

Butyylhydroksitolueeni

Penthrox sisältää apuaineena butyylhydroksitolueenia (E321), joka on stabilointiaine. Butyylhydroksitolueeni voi aiheuttaa paikallisia ihoreaktioita (esim. kosketusihottumaa) tai silmien ja limakalvojen ärsytystä. Ks. kohta 6.1.

Työperäinen altistus

Tervydenhuoltohenkilöstölle, jotka altistuvat Penthrox-inhalaattoreita käyttäville potilaille säännöllisesti, on tiedotettava asiaankuuluvista, inhaloitaviin lääkeaineisiin liittyvistä työterveys- ja turvallisuusohjeista. Työperäisen metoksifluraanialtistuksen vähentämiseksi Penthrox-inhalaattoria on aina käytettävä aktiivihiilikammion kanssa, joka adsorboi uloshengitysilman metoksifluraania. Jos Penthrox-inhalaattoria käytetään useamman kerran ilman aktiivihiilikammiota, riski suurenee.

Lääkeaineelle altistuneella synnytysosaston henkilöstöllä on ilmoitettu maksentsyymiarvojen, veren ureatypen ja seerumin virtsahappopitoisuuden suurenemista, kun metoksifluraania aiemmin käytettiin obstetrisilla potilailla synnytyksen aikana.

Penthrox-valmisteelle altistuneella terveydenhuoltohenkilöstöllä on ilmoitettu ei-vakavia ja ohimeneviä reaktioita, kuten huimausta, päänsärkyä, pahoinvointia tai huonovointisuutta, ja myös metoksifluraanin tai muiden ainesosien aiheuttamia yliherkkysreaktioita. Metoksifluraanialtistuksen mittauksissa sairaalahenkilöstöllä todetut pitoisuudet olivat merkittävästi munuaistoksisuutta aiheuttavia pitoisuksia pienempiä.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Metoksifluraani metaboloituu CYP450-entsyyymiä kautta, etenkin CYP2E1:n, CYP2B6:n ja jossakin määrin CYP2A6:n kautta. On mahdollista, että entsyyymejä indusoivat aineet (kuten CYP2E1:n tapauksessa alkoholi tai isoniatsidi, CYP2A6:n tapauksessa fenobarbitaali tai rifampisiini ja CYP2B6:n tapauksessa karbamatsepiini, efavirensi, rifampisiini tai nevirapiini), jotka nopeuttavat metoksifluraanin metabolismaa, voivat voimistaa sen mahdollista toksisuutta. Näiden aineiden käyttöä samanaikaisesti metoksifluraanin kanssa on välttävä.

Metoksifluraanin samanaikaista käyttöä tunnetusti munuaistoksisten lääkkeiden (esim. varjoaineet ja jotkin antibiootit) kanssa on välttävä, sillä additiivinen vaikutus munuaistoksisuuteen on mahdollinen. Antibiootteja, joilla on tunnetusti munuaistoksista potentiaalia, ovat mm. tetrasykliini, gentamisiini, kolistiini, polomyksiini B ja amfoterisiini B. On suositeltavaa välttää sevofluraani-anestesian käyttöä metoksifluraani-analgesian jälkeen, sillä sevofluraani suurentaa seerumin fluoridipitoisuksia, ja metoksifluraanin munuaistoksisuus liittyy suurentuneeseen seerumin fluoridipitoisuuteen.

Muiden keskushermosta lamaavien aineiden (esim. opioidit, sedatiivit tai uni- tai nukahtamislääkkeet, yleisanesteetit, fentiatsiinit, rauhoittavat lääkkeet, luustolihasrelaksantit, sedatiiviset antihistamiinit ja alkoholi) samanaikainen käyttö Penthrox-valmisteen kanssa saattaa aiheuttaa additiivisia keskushermosta lamaavia vaiktuksia. Jos opioideja käytetään samanaikaisesti Penthrox-valmisteen kanssa, potilasta on seurattava tarkoin, kuten tavallisesti opioidien käytön yhteydessä.

Kun metoksifluraania käytettiin anestesiaan suuremmilla 40–60 ml annoksilla, on raportoitu seuraavaa:

- a) Lääkeaineinteraktioita maksaaentsyyymiä indusoivien aineiden (esim. barbituraattien) kanssa, jotka nopeuttavat metoksifluraanin metabolismaa ja johtavat muutamaan raportoitun munuaistoksisuustapaukseen. Ei ole riittävästi tietoa osoittamaan, voiko entsyyymiä induktio johtaa maksavauroon analgeettisen metoksifluraaninannoksen jälkeen.
- b) Munuaisten verenkierron hidastumista ja siten odottavissa olevaa munuaisvaikutusten tehostumista käytettynä yhdessä sydämen minuuttilavuutta pienentävien lääkkeiden (esim. barbituraattien) kanssa.
- c) Sydämen toimintaa lamaava luokkavaiketus, jota muut sydämen toimintaa lamaavat aineet (esim. laskimoon sydänleikkauksen aikana annettu praktololi) voivat voimistaa.

4.6 Hedelmällisyys, raskaus ja imetyks

Hedelmällisyys

Metoksifluraanin vaikutuksesta hedelmällisyyteen ei ole kliinistä tietoa. Rajalliset tiedot eläintutkimuksista eivät viittaa siihen, että lääkeaine vaikuttaisi siittiöiden morfologiaan.

Raskaus

Eläinkokeissa on havaittu lisääntymistoksisuutta. (ks. kohta 5.3). Kun metoksifluraania käytettiin obstetriseen kivunlievitykseen raskaana olevilla naisilla, raportoitiin yksi tapaus, jossa vastasyntyneellä oli suuriin metoksifluraanipitoisuus iin liittyvä hengityslama. Kun metoksifluraania käytettiin pieninä pitoisuksina tai suurempien pitoisuksien kesto pidettiin lyhyenä suositusannostuksen mukaisesti, metoksifluraanin sikiövaikutukset olivat vähäiset. Äidille annetusta

metoksifluraanikivunlievityksestä johtuneita sikiökomplikaatioita ei ilmoitettu missään obstetrista kivunlievitystä koskeneissa tutkimuksissa.

Kuten kaikkien lääkkeiden kanssa, varovaisuutta on noudatettava annettaessa valmistetta raskauden aikana, erityisesti ensimmäisellä kolmanneksella.

Imetyks

Ei ole riittävästi tietoa metoksifluraanin eritymisestä ihmisen rintamaitoon. Varovaisuutta on noudatettava, jos metoksifluraania annetaan imettäville äideille.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn

Metoksifluraani voi vaikuttaa vähäisessä määrin ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn.

Metoksifluraanin antamisesta voi seurata huimausta, unisuutta ja uneliaisuutta (ks. kohta 4.8).

Potilaille on kerrottava, että heidän ei pidä ajaa eikä käytää koneita, jos heillä esiintyy uneliaisuutta tai huimausta.

4.8 Hattavaikutukset

Turvallisuusprofiiliin yhteenvedo

Yleiset ei-vakavat reaktiot ovat keskushermostoon kohdistuvia reaktioita kuten huimausta ja uneliaisuutta, ja ne korjautuvat yleensä helposti.

Hattavaikutustaulukko

Metoksifluraanin käyttöön on liittynyt vakavaa annokseen liittyvää munuaistoksisuutta vain, kun lääkeainetta on käytetty yleisanestesiassa suurina annoksina pitkiä aikoja. Metoksifluraania ei tästä syystä enää käytetä anestesiassa. Ks. kohta 4.4, munuaissairaus. Penthrox-valmisteen suositeltua enimmäisannosta ei siksi saa ylittää.

Seuraavassa taulukossa on seuraavan tyypisiä hattavaikutuksia:

- kliniisissä, kivunlievityskäytööä selvittäneissä Penthrox-tutkimuksissa havaitut vaikutukset
- markkinoille tulon jälkeen metoksifluraanin kivunlievityskäytössä havaitut vaikutukset
- hattavaikutukset, joita on yhdistetty metoksifluraanin käyttöön kivunlievityksessä markkinoille tulon jälkeen ja tieteellisessä kirjallisuuudessa.

Hattavaikutusten arviointi perustuu seuraaviin esiintymistihyeiksiin:

Hyvin yleinen ($\geq 1/10$)

Yleinen ($\geq 1/100, < 1/10$)

Melko harvinainen ($\geq 1/1\ 000, < 1/1\ 000$)

Harvinainen ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$)

Hyvin harvinainen ($< 1/10\ 000$)

Tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä esiintyvyyden arviointiin)

MedDRA-elinjärjestelmäluokka	Hyvin yleinen ≥ 1/10	Yleinen ≥ 1/100, < 1/10	Melko harvinainen ≥ 1/1 000, < 1/100	Tunte maton
Immuunijärjestelmä				Yliherkkyyys
Aineenvaihdunta ja ravitsemus			Lisääntynyt ruokahalu	
Psykkiset häiriöt		Euforinen mieliala	Ahdistuneisuus Masennus Tarkkaavaisuuden häiriöt Sopimaton käytös Verbigeraatio	Affektienvaihtelut [^] Kiihtyneisyys [^] Sekavuustila [^] Dissosiaatio [^] Levottomuus [^]
Hermosto	Huimaus	Päänsärky Uneliaisuus Makuhäiriö	Muistinmenetys Dysartria Parestesiat Perifeerinen sensorinen neuropatia	Tajunnan tason muutos [^] Nystagmus [^]
Silmät			Näköhäiriö	
Verisuonisto			Punastuminen Hypertensio Hypotensi	
Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina		Yskä		Tukehtumisen tunne [^] Hypoksia [^] Hengityslama [^]
Ruoansulatuselimistö		Pahoinvointi	Suun kuivuus Epämukava tunne suussa Suun kutina Runsas syljeneritys Oksentelu	
Maksa ja sappi				Maksan vajaatoiminta* Maksatulehdus* Ikterus [^] Maksavaurio [^]
Iho ja iholalainen kudos			Voimakas hikoilu	
Munuaiset ja virtsatiet				Munuaisten vajaatoiminta [^]
Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat		Päihdynyt olo	Väsymys Poikkeava olo Vilunväristykset Rentoutumisen tunne	
Tutkimukset				Maksaaentsyymin arvojen kohoaminen [^] Suurentunut veren ureapitoisuus Suurentunut veren virtsahappopitoisuus [^] Suurentunut veren kreatiiniipitoisuus [^]

*Yksittäisiä markkinoille tulon jälkeisiä raportteja metoksifluraanin kipulääkekäytön yhteydessä

^Muut tapahtumat, joita on yhdistetty metoksifluraanin käyttöön kivunlievityksessä markkinoille tulon jälkeen ja tieteellisessä kirjallisuudessa

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haittatasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Yliannostuksen yhteydessä saattaa esiintyä anesteettisia vaikutuksia, joiden merkkejä ovat liiallinen unelaisuus (mukaan lukien tajunnan menetys), verenpaineen lasku, hengityslama, kalpeus ja lihasrelaksatio. Kun Penthrox-valmisten käyttö lopetetaan, tällaiset yliannostuksen oireet korjaantuvat yleensä nopeasti, eikä muita interventioita yleensä tarvita. Sydämen ja hengityksen toimintaa voidaan kuitenkin tukea tarpeen mukaan. Suuret metoksifluraaniannokset aiheuttavat annokseen liittyvää munuaistoksisuutta. Munuaisten vajaatoimintaa, jossa virtsaneritys on runsasta, on esiintynyt useita tunteja tai vuorokausia suurten analgeettisten tai anesteettisten metoksifluraani-toistuvaisannosten annon jälkeen.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Analgeetit, muut analgeetit ja antipyreetit, ATC-koodi: N02BG09.

Vaikutusmekanismi

Metoksifluraanin analgeettisten vaikutusten mekanismia ei ole selvitetty täysin.

Farmakodynamiiset vaikutukset

Metoksifluraani kuuluu fluoripitoisiin hiilivetyihin, jotka ovat anestesiakaasuja. Pieninä pitoisuksina inhaloituna lääkeaineen vaikutus on tajuissaan olevalla potilaalla analgeettinen. Kun valmistetta käytetään analgeettisina hoitoannoksina kivunlievitykseen, verenpaine voi laskea jonkin verran, minkä yhteydessä voi esiintyä bradykardiaa. Sydämen rytmi pysyy yleensä säännöllisenä, mutta unelaisuutta voi esiintyä. Metoksifluraani herkistää sydänliasta adrenaliinille vain minimaalisesti.

Kliininen teho ja turvallisuus

Penthrox-valmisten teho ja turvallisuus osoitettiin satunnaistetussa, kaksoissokkoutetussa, lumekontrolloidussa monikeskustutkimussa akuutin kivun hoidossa päivystykseen saapuvilla potilailla, joilla oli vähäinen trauma. Tutkimukseen rekrytoitiin 300 potilasta (151 sai metoksifluraania ja 149 lumelääkettä, suhde 1:1). Tutkimukseen soveltuivat potilaat, joiden kipupisteet olivat numeerisella NRS-kipumittarilla $\geq 4 - \leq 7$. Lähtötilanteen kipukeskiarvot VAS-janalla (Visual Analogue Scale) olivat metoksifluraani- (64,8) ja lumeryhmissä (64,0) samaa luokkaa. Ensisijainen tehomuuttuja, VAS-kipupistemääärän estimoitu keskimuutos lähtötilanteesta 5 min, 10 min, 15 min ja 20 min kohdalle, oli metoksifluraaniryhmässä suurempi (-23,1, -28,9, -34,0 ja -35,0) kuin lumeryhmässä (-11,3, -14,8, -15,5 ja -19,0). Yleensä ottaen metoksifluraani- ja lumeryhmän välillä oli erittäin merkitsevä ero (estimoitu hoitovaikutus -15,1; 95% CI -19,2, -11,0; $p < 0,0001$). Suurin hoitovaikutus havaittiin 15 minuutin kohdalla (estimoitu hoitovaikutus -18,5). Tehtyin analyysi, jossa vasteen määritelmänä oli vähintään 30% koheneminen lähtötilanteesta VAS-kipujanalla. Tämän analyysin tulosten mukaan vasteen saaneiden potilaiden osuus 5, 10, 15 ja 20 min kohdalla oli

metoksifluraaniryhmässä merkitsevästi suurempi (51,0%, 57,7%, 63,8%, 63,8%) kuin lumeryhmässä (23,5%, 30,9%, 33,6%, 37,6%), ja p-arvo oli <0,0001 kunakin ajankohtana. Metoksifluraaniryhmässä yhteensä 126 potilasta (84,6%) koki kivunlievityksen alkavan 1–10 inhalaation jälkeen, kun lumeryhmässä vastaava luku oli 76 potilasta (51%).

5.2 Farmakokinetiikka

Imeytyminen

Metoksifluraanin jakautumiskertoimet ovat:

- vesi/kaasu- jakautumiskerroin 4,5,
- veri/kaasu- jakautumiskerroin 13
- öljy/kaasu- jakautumiskerroin 825.

Metoksifluraani kulkeutuu keuhkoihin höyryänä ja siirrytään nopeasti vereen, minkä vuoksi analgeettinen vaikutus alkaa nopeasti. Terveillä vapaaehtoisilla tehdysä farmakokineettisessä tutkimuksessa keskimääriset plasman pitoisuus-aikakäyrät osoittavat plasman metoksifluraanipitoisuusten suuren evan erittäin nopeasti. Tunnin aikana jaksottaisesti inhaloidun 3 ml:n kerta-annoksen jälkeen metoksifluraanin profiili valtimoissa oli seuraava: t_{max} saavutettiin 0,25 tunnissa (vaihteluväli 0,08–0,75 tuntia), C_{max} oli 32,39 $\mu\text{g}/\text{ml}$ (keskihajonta 13,546 $\mu\text{g}/\text{ml}$, variaatiokerroin 41,8%) ja AUC oli 28,95 $\text{h} \cdot \mu\text{g}/\text{ml}$ (vaihteluväli 12,3–52,6 $\text{h} \cdot \mu\text{g}/\text{ml}$).

Jakautuminen

Metoksifluraanilla on suuri öljy/kaasu-jakautumiskerroin, joten se on hyvin lipofüilinen.

Metoksifluraanilla on suuri taipumus diffundoitua rasvakudokseen, johon se varastoituu ja josta se vapautuu hitaasti vuorokausien ajan.

Biotransformaatio

Metoksifluraani biotransformoituu ihmisellä. Metoksifluraani metaboloituu deklorinaation ja o-demetylaation kautta maksassa CYP450-välitteisesti, etenkin CYP2E1:n, CYP2B6:n ja CYP2A6:n kautta. Metoksifluraani metaboloituu vapaaksi fluoridiksi, oksaalihapoksi, difluorometoksietikkahapoksi ja dikloorietikkahapoksi. Sekä vapaa fluoridi että oksaalihappo voivat aiheuttaa munuaisvaarioita suurempina pitoisuuskisina kuin mitä analgeettisen kerta-annoksen käytöllä voidaan saavuttaa. Metoksifluraani on alittiimi metaboloitumaan kuin muut halogenoidut metyylietyylieetterit ja diffundoituu herkemmin rasvakudokseen. Metoksifluraani vapautuu hitaasti tästä varastostaan ja on saatavilla biotransformaatioon monien vuorokausien ajan.

Eliminaatio

Farmakokineettisessä tutkimuksessa, jossa terveet vapaaehtoiset saivat inhalaationa 3 ml metoksifluraania yhden tunnin aikana, plasman keskimääriset metoksifluraanipitoisuus-aikakäyrät saavuttivat valtimoissa ja laskimoissa huippuarvon varhaisessa vaiheessa, minkä jälkeen lääke eliminoitui plasmasta nopeasti ja metoksifluraanipitoisuudet laskimoissa palasivat lähtötasolle 24 tunnin kulussa lääkkeen antamisesta. Epäorgaanisen fluoridimetaboliitin pitoisuudet valtimoissa ja laskimoissa suurenivat metoksifluraanipitoisuuskisina hitaammin (t_{max} -mediaani oli 1,5 tuntia) ja poistuivat plasmasta vähitellen, ja laskimoissa merkittävästi suuria pitoisuuskisia oli mitattavissa plasmasta vielä 48 tunnin kuluttua metoksifluraanin antamisesta. Tunnin aikana jaksottaisesti inhaloidun 3 ml:n kerta-annoksen jälkeen metoksifluraanin puoliintumisajan mediaani laskimoissa oli 3,16 tuntia (vaihteluväli 1,06–7,89 tuntia) ja epäorgaanisen fluoridin 33,30 tuntia (vaihteluväli 23,50–51,20 tuntia). Metoksifluraanin ja epäorgaanisen fluoridin farmakokineettisissä profiileissa esiintyi huomattavaa yksilöiden välistä vaihtelua. Noin 60% otetusta metoksifluraanista erittyy virtsaan orgaanisena fluorina, fluoridina ja oksaalihappona; loppuosa poistuu uloshengityksessä muuttumattomana tai hiilioksidina. Korkeampi fluoridin huippupitoisuus veressä saatetaan saavuttaa lihavilla ja iäkkäillä aiemmin kuin muilla.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Genotoksisuus ja karsinogeenisuus

Ames-tutkimuksen (*in vitro*) ja rotille tehdyн mikrotuma kokeiden (*in vivo*) perusteella metoksifluraania ei pidetty mutageenisena.

Ei ole selkeää näyttöä siitä, onko metoksifluraanilla karsinogenista ominaisuuksia. Lisäksi potentiaalista riskiä pienentää se, että Penthrox-valmiste on tarkoitettu yhtä käytökertaa varten tai lyhytkestoiseen jaksoittaiseen käyttöön.

Lisääntymis- ja kehitystoksisuus

Metoksifluraani ei vaikuta hiiren siittiöihin. Hiirille ja rotilla toteutetuissa tutkimuksissa metoksifluraani läpäisi istukan, mutta näyttöä alkiotoksisuudesta tai teratogeenisuudesta ei havaittu. Sikiönkehityksen hidastumista (sikiön painon laskua ja luutumisen heikentymistä) havaittiin 9 vrk kestäneen toistuvan annostelon jälkeen. Annostaso, jolla ei havaittu alkion- ja sikiönkehitykseen liittyviä haittavaikutuksia (NOAEL), oli hiirillä 0,006% (104 mg/kg) – 4 h/vrk ja rotilla lähes 0,01% (245 mg/kg) – 8 h/vrk. Hiiren ja rotan NOAEL-arvot vastaavat mg/kg-suhteenvaihtelua perusteella 1–2-kertaista marginaalia ja mg/m²-suhteenvaihtelua 0,1–0,3-kertaista marginaalia vs. ehdotettu kliininen enimmäisannos. Penthrox-valmistetta ei ole tarkoitettu päivittäiseen käyttöön, joten sikiönkehityksen hidastumisriskin katsotaan olevan hyvin pieni.

Eläimillä (myös kädellisillä) toteutetut julkaistut tutkimukset kevyeen tai keskisyväen anestesiaan johtavilla annoksilla viittaavat siihen, että anesteettien käyttö aivojen nopean kehittymisen tai synaptogeneesin aikana aiheuttaa kehittyvissä aivoissa solukatoa, johon voi liittyä pitkittyviä kognitiivisia vajauxia. Näiden prekliinisten havaintojen kliinistä merkitystä ei tunneta.

Vaikutukset munuaisiin ja maksaan

Suurten anesteettisten metoksifluraanien annosten yhtäjaksoiseen antamiseen rotille on liittynyt munuaistiehyiden kuoliota ja mitokondriaalista turpoamista. Metoksifluraanin toistuvan jaksoittaiseen tai yhtäjaksoiseen antamiseen subanesteettisilla pitoisuusilla on liittynyt rajoittuneita, yleisesti korjautuvia maksamuutoksia (rasvametamorfoosi, koholla oleva ALAT/ASAT) useilla lajeilla.

Rotilla, joille annettiin 6 tunnin yhtäjaksoinen metoksifluraani-inhalatio 14 perättäisenä päivänä, munuaisiin liittyvät löyökset rajoittuvat kortikaalisten tubulusten vakuolisoitumiseen. Maksaan liittyvät löyökset rajoittuvat vähäiseen/lievään sytoplasman sentrilobulaarisen vakuolisoitumisen laajemiseen (sentrilobulaariset hepatosyytit), mikä teki sytoplasmasta vaahomaisen näköistä.

Koirilla, joille annettiin yhtäjaksoinen 90 minuutin metoksifluraani-inhalatio 14 perättäisenä päivänä, ei havaittu merkittäviä munuaislöydöksiä. Maksassa havaittiin vähäisiä/lieväitä sentrilobulaarisia glykogeenikertymiä.

Edellä mainituissa tutkimuksissa rotan NOAEL-arvo oli 396 mg/kg ja koiran NOAEL-arvo 153 mg/kg. Rotan ja koiran NOAEL-arvot vastaavat AUC-tietojen perusteella 0,3-kertaista altistusmarginaalia ja C_{max}-arvojen perusteella 0,2-kertaista altistusmarginaalia verrattuna ehdotettuun kliiniseen enimmäisannokseen, joka on 6 ml päivässä. Näitä munuaisiin ja maksaan kohdistuvia vaikutuksia havaittiin kuitenkin 14 päivän aikana annetun pitkäkestoisen ja toistuvan annon yhteydessä, joten kokonaististumistasot ylittävät valmisteen normaalista kliinisestä käytöstä odottavasti aiheutuvat tasot.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Butyylihydroksitolueeni E321 (stabilointiaine).

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

3 vuotta.

6.4 Säilytys

Tämä lääkevalmiste ei vaadi erityisiä säilytysolosuhteita.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

Penthrox toimitetaan seuraavissa pakauksissa:

- Pullo, jossa avaamattomuuden osoittava repäisysinetti (10 kpl pakkaukset)
- Yhdistelmäpakkauks, jossa yksi 3 ml:n Penthrox-pullo, yksi Penthrox-inhalaattori ja yksi aktiivihilikammio (1 tai 10 kpl pakkaukset)

Kaikkia pakkauskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle ja muut käsitteleyohjeet

Kun Penthrox-inhalaattori on ladattu, pane Penthrox-pullon korkki takaisin paikoilleen. Käytön jälkeen pane käytetty Penthrox-inhalaattori ja käytetty pullo mukana toimitettavaan muovipussiin, sinetöi muovipussi ja hävitä asianmukaisesti, paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Medical Developments NED B.V.
Strawinskylaan 1647, Tower 7
1077 XX Amsterdam
Alankomaat

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

34782

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

16.4.2018 / 11.12.2022

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

29.07.2024

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Penthrox 99,9%, 3 ml inhalationsånga, vätska

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje flaska innehåller 3 ml metoxifluran 99,9%.

Hjälpmitten med känd effekt: Butylhydroxitoluen (E321) (0,01 % v/v)

3. LÄKEMEDELSFORM

Inhalationsånga, vätska.

Klar, nästan färglös, flyktig vätska, med en karakteristisk fruktig lukt.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Akut lindring av måttlig till svår smärta vid trauma och associerad smärta hos vuxna patienter som är vid medvetande.

4.2 Dosing och administreringssätt

Penthrox ska självadministreras med hjälp av den medföljande Penthrox-inhalatorn under övervakning av en person utbildad i dess administrering såsom läkare, sjuksköterska eller ambulanspersonal. Inhaleras genom den specialanpassade Penthrox-inhalatorn.

Dosing

Vuxna

En 3 ml flaska som en engångsdos, administrerad med den medföljande inhalatorn. En andra flaska ska endast användas vid behov.

Hur ofta Penthrox kan användas ur säkerhetavseende är inte fastställt (se avsnitt 4.4).

Följande administreringsschema rekommenderas:

Inte mer än 6 ml under en dag. Administrering efterföljande dagar rekommenderas inte. Den totala dosen till en patient under en vecka ska inte överskrida 15 ml.

Smärtlindring inträffar snabbt och uppkommer efter 6-10 inhalationer. Patienter ska instrueras att inhalera intermittent för att uppnå adekvat smärtlindring. Patienter kan bedöma sina egen smärtnivå och titrera den mängd av Penthrox som ska inhaleras för adekvat smärtkontroll. Kontinuerlig inhalation av en 3 ml flaska ger smärtlindring i upp till 25-30 minuter. Intermittent inhalation kan ge längre tids smärtlindring. Patienter ska rådas att använda lägsta möjliga dos för att uppnå smärtlindring (se avsnitt 4.4).

Nedsatt njurfunktion

Metoxifluran kan orsaka njursvikt om den rekommenderade dosen överskrider. Försiktighet ska iakttas för patienter diagnostisera med kliniska tillstånd som kan predisponera för njurskada (se avsnitt 4.4).

Nedsatt leverfunktion

Noggrann klinisk bedömning ska utföras när Penthrox ska användas oftare än en gång var 3:e månad (se avsnitt 4.4).

Pediatrisk population

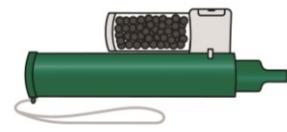
Penthrox ska inte användas till barn och ungdomar under 18 år.

Administreringssätt

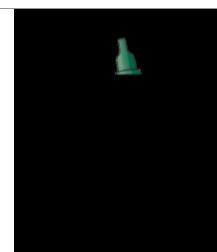
För inhalation.

Instruktioner om förberedelse av Penthrox-inhalatorn och korrekt administrering finns i figurerna nedan.

1. Kontrollera att behållaren med aktivt kol är monterad i hålet upptill på Penthrox-inhalatorn.

2. Ta bort locket på flaskan för hand. Använd alternativt basen på Penthrox-inhalatorn för att lossa locket ett ½ varv. Ta bort inhalatorn från flaskan och ta bort locket för hand.

3. Luta Penthrox-inhalatorn i 45° vinkel och häll allt innehåll i en flaska med Penthrox i basen på inhalatorn samtidigt som du roterar.

4. Placera handledsremmen runt patientens handled. Patienten andas in och ut Penthrox genom munstycket för att erhålla smärtlindring. De första andetagen ska vara försiktiga och därefter ska patienten andas normalt genom inhalatorn.

5. Patienten andas ut i Penthrox-inhalatorn. Den utandade ångan passerar genom behållaren med aktivt kol för att adsorbera utandad metoxifluran.

6. Om kraftigare smärtlindring krävs kan patienten täcka hålet på behållaren med aktivt kol med ett finger under användning.

7. Om ytterligare smärtlindring krävs efter användning av den första flaskan, kan en andra flaska användas om en sådan tillhandahålls i förpackningen. Alternativt, använd en andra flaska från en ny kombinationsförpackning. Använd den på samma sätt som den första flaskan i steg 2 och 3.

Behållaren med aktivt kol behöver inte tas bort.
Lägg den använda flaskan i den medföljande plastpåsen.

8. Patienten ska instrueras att andas in intermittent för att uppnå adekvat smärtlindring. Kontinuerlig inhalation minskar användningstiden. Minsta dos för att uppnå smärtlindring ska administreras.
9. Sätt tillbaka locket på flaskan med Penthrox. Placera den använda Penthrox-inhalatorn och den använda flaskan i en förseglad plastpåse och kassera den på ett ansvarsfullt sätt (se avsnitt 6.6).

Läkaren, sjuksköterskan, ambulanspersonalen eller person utbildad i administrering av Penthrox måste ge bipacksedeln till patienten och förklara den för patienten.

4.3 Kontraindikationer

Användning som ett anestesimedel.

Överkänslighet mot metoxifluran, fluorerade anestetika eller mot något hjälpmämne som anges i avsnitt 6.1.

Malign hypertermi: patienter med känd eller genetiskt misstänkt känslighet mot malign hypertermi.

Patienter med en anamnes på eller patienter med en känd familjeanamnes på allvarliga biverkningar efter administrering av inhalerade anestetika.

Patienter som tidigare har visat tecken på leverskada efter tidigare användning av metoxifluran eller anestesimedel med halogenerade kolväten.

Kliniskt betydelsefull nedsatt njurfunktion.

Förändrad medvetandegrad oavsett orsak inklusive huvudskada, droger eller alkohol.

Kardiovaskulär instabilitet.

Andningsdepression.

4.4 Varningar och försiktighet

Njursjukdom

Följande försiktighetsåtgärder ska iakttas för att säkerställa säker användning av Penthrox som smärtstillande medel.

- Använd den lägsta effektiva dosen för att kontrollera smärta.
- Används med försiktighet till äldre eller andra patienter med kända riskfaktorer för njursjukdom.
- Används med försiktighet till patienter diagnostiserade med kliniska tillstånd som kan predisponera för njurskada.

Metoxifluran leder till signifikant nefrotoxicitet vid höga doser. Nefrotoxicitet tros vara associerad med oorganiska fluoridjoner, en metabol nedbrytningsprodukt. Vid administrering enligt anvisning för den smärtlindrande indikationen, producerar en engångsdos om 3 ml metoxifluran serumnivåer av oorganiska fluoridjoner under 10 mikromol/l. Förr, vid användning som ett anestetiskt preparat,

orsakade metoxifluran i höga doser signifikant nefrotoxicitet, som fastställdes uppkomma vid serumnivåer av oorganiska fluoridjoner över 40 mikromol/l. Nefrotoxicitet har också samband med metabolismhastighet. Således kan faktorer som ökar metabolismhastigheten såsom läkemedel som inducerar leverenzymen öka risken för toxicitet med metoxifluran liksom undergrupper av personer med genetiska variationer som kan leda till snabbare metabolism (se avsnitt 4.5).

Leversjukdom

Metoxifluran metaboliseras i levern och därfor kan ökad exponering hos patienter med nedsatt leverfunktion leda till toxicitet. Penthrox får inte användas till patienter som tidigare har visat tecken på leverskada efter tidigare användning av metoxifluran eller anestesimedel med halogenerade kolväten (se avsnitt 4.3). Penthrox ska användas med försiktighet till patienter med underliggande leversjukdomar eller med risk för nedsatt leverfunktion (såsom enzyminducerare – se även avsnitt 4.5).

Det har rapporterats att tidigare exponering för anestesimedel med halogenerade kolväten (inklusive metoxifluran när det förr användes som anestesipreparat), särskilt om intervallet understiger 3 månader, kan öka risken för leverskada.

Noggrann klinisk bedömning ska utföras när Penthrox ska användas oftare än en gång var 3:e månad.

Kardiovaskulär depression/användning till äldre

Eventuella effekter på blodtryck och hjärtfrekvens är kända klasseffekter vid höga doser metoxifluran som används vid anestesi och i andra anestetika. De tycks inte vara signifikanta vid de smärtstillande doserna. Det finns inget särskilt mönster för patienternas systoliska blodtrycksnivåer efter administrering av metoxifluran som ett smärtstillande medel för alla åldersgrupper. Men eftersom risken eventuellt kan vara förhöjd hos äldre personer med hypotoni och bradykardi ska försiktighet iakttas hos äldre på grund av eventuell blodtryckssänkning.

Effekter på centrala nervsystemet (CNS)

Sekundära, farmakodynamiska effekter inklusive eventuella CNS-effekter såsom sedering, eufori, amnesi, koncentrationsförmåga, förändrad sensorimotorisk koordination och humörförändring är också kända klasseffekter. Självadministrering av metoxifluran i smärtstillande doser begränsas av uppkomsten av CNS-effekter, såsom sedering. Risken för CNS-effekter kan ses som en riskfaktor för eventuellt missbruk, men rapporter efter godkännande för försäljning är mycket sällsynta.

Andningsdepression

Andningsdepression har även rapporterats efter smärtstillande dosering (avsnitt 4.8). Andningen ska övervakas på grund av risken för andningsdepression och hypoxi.

Frekvent upprepad användning

På grund av dosbegränsningar av Penthrox (se avsnitt 4.2) och smärlindringens varaktighet är det inte lämpligt att ge Penthrox för smärlindring vid genombrottssmärta/försämringar av kroniska smärtillstånd. Penthrox är inte heller lämpligt för lindring av traumarelaterad smärta vid tätä återkommande episoder hos samma patient.

Butylhydroxitoluen

Penthrox innehåller hjälpmänet butylhydroxitoluen (E321), ett stabiliseringssämne. Butylerat hydroxitoluen kan orsaka lokala hudreaktioner (t.ex. kontaktdermatit) eller irritation i ögon och på slemhinnor. Se avsnitt 6.1.

Yrksexponering

Hälso- och sjukvårdspersonal som regelbundet exponeras för patienter som använder Penthrox-inhalatorer ska känna till relevanta hälso- och säkerhetsriktlinjer vid användning av inhalationspreparat. För att minska yrkesexponering för metoxifluran ska Penthrox-inhalatorn alltid användas med behållaren med aktivt kol som adsorberar utandat metoxifluran. Flera användningar av Penthrox-inhalatorn utan behållaren med aktivt kol utgör en ytterligare risk.

Ökning av leverenzymer, blodorea och urinsyra i serum har rapporterats hos personal på en förlossningsavdelning när metoxifluran förr användes till förlossningspatienter vid tiden för värkarbete och förlossning.

Icke-allvarliga och övergående reaktioner såsom yrsel, huvudvärk, illamående eller sjukdomskänsla samt överkänslighetsreaktioner mot metoxifluran eller något av de andra innehållsämnen har rapporterats hos hälso- och sjukvårdspersonal som exponerats för Penthrox. Mätning av exponeringen för metoxifluran hos hälso- och sjukvårdspersonal visade signifikant lägre nivåer än de som associeras med nefrotoxicitet.

4.5 Interaktioner med andra läke medel och övriga interaktioner

Metabolismen av metoxifluran medieras av CYP 450-enzymer, särskilt CYP 2E1, CYP 2B6 och i viss utsträckning CYP 2A6. Det är möjligt att enzyminducerare (såsom alkohol eller isoniazid för CYP 2E1 och fenobarbital eller rifampicin för CYP 2A6 och karbamazepin, efavirenz, rifampicin eller nevirapin för CYP 2B6), vilka ökar metabolismhastigheten av metoxifluran, kan öka dess eventuella toxicitet och bör undvikas samtidigt med metoxifluran.

Samtidig användning av metoxifluran med läkemedel (t.ex. kontrastmedel och vissa antibiotika), vilka är kända för att ha en nefrotoxisk effekt bör undvikas eftersom det kan finnas en additiv effekt på nefrotoxicitet. Antibiotika med känd nefrotoxisk potential inkluderar tetracyklin, gentamicin, kolistin, polymyxin B och amfotericin B. Det är tillrådligt att undvika användning av anestesi med sevofluran efter smärtlindring med metoxifluran, eftersom sevofluran ökar fluoridnivåerna i serum och nefrotoxicitet av metoxifluran är associerad med ökning av fluorid i serum.

Samtidig användning av Penthrox med CNS-depressiva medel, såsom opioider, sömn- eller roligivande läkemedel, narkos, fentiaziner, lugnande medel, skelettmuskelavslappnande medel, sederande antihistaminer och alkohol kan framkalla additiva hämmande effekter. Om opioider ges samtidigt med Penthrox bör patienten observeras noggrant, vilket är normal klinisk praxis med opioider.

När metoxifluran användes för anestesi vid de högre doserna på 40-60 ml förekom rapporter om:

- Läkemedelsinteraktion med leverenzyminducerare (t.ex. barbiturater) som ökade metabolismen av metoxifluran och ledde till ett fatale rapporterade fall av nefrotoxicitet. Det finns otillräcklig information för att visa om enzyminduktion påverkar leverskada efter en smärtlindrande dos av metoxifluran.
- Reduktion av blodflöde i njurarna och således förväntad ökad njureffekt vid användning i kombination med läkemedel (t.ex. barbiturater) som minskar hjärtminutvolym.
- Klasseffekt på kardiell depression som kan vara förstärkt av andra hjärthämmande läkemedel, t.ex. praktolol intravenöst under hjärtoperation.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Fertilitet

Data saknas om effekterna av metoxifluran på fertilitet hos mänskliga. Begränsade data från djurstudier indikerar inte några effekter på spermiorfologi.

Graviditet

Djurstudier har visat reproduktionstoxikologiska effekter (se avsnitt 5.3). När metoxifluran har använts till gravida kvinnor som smärtlindring vid förlossning har det förekommit en rapport om neonatal andningsdepression som har associerats med en hög nivå av metoxifluran hos fostret. När låga koncentrationer administrerades, eller varaktigheten av höga koncentrationer var kortvarig, enligt rekommenderad dosering, hade dock metoxifluran liten effekt på fostret. Inga fosterkomplikationer rapporterades till följd av smärtlindring med metoxifluran hos modern i alla studier utförda vid

smärtlindring vid förlossning. I likhet med alla läkemedel ska försiktighet iakttas vid administrering under graviditet, särskilt under den första trimestern.

Amning

Det finns inte tillräckligt med information om metoxifluran utsöndras i bröstmjölk. Försiktighet bör iakttas när metoxifluran administreras till en ammande moder.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Metoxifluran kan ha mindre effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner. Yrsel, somnolens och sömnighet kan uppkomma efter administrering av metoxifluran (se avsnitt 4.8). Patienter ska rådas att inte framföra fordon eller använda maskiner om de känner sig sömniga eller yra.

4.8 Biverkningar

Sammanfattning av säkerhetsprofilen

De vanligaste icke-allvarliga biverkningarna är CNS-reaktioner såsom yrsel och somnolens och dessa går vanligtvis enkelt tillbaka.

Tabell över biverkningar

Allvarlig dosrelaterad nefrotoxicitet har bara associerats med metoxifluran vid användning i höga doser vid längre perioder under narkos. Metoxifluran används därför inte längre för anestesi. Se avsnitt 4.4 under njursjukdom. Den rekommenderade maximala dosen av Penthrox ska således inte överskridas.

Följande tabell innehåller biverkningar:

- observerade i kliniska studier med Penthrox för smärtlindring
- observerade vid användning av metoxifluran för smärtlindring efter godkännande för försäljning
- kopplade till användning av metoxifluran för smärtlindring efter godkännande för försäljning och i vetenskaplig litteratur

Följande frekvenser används vid bedömning av biverkningar:

Mycket vanliga ($\geq 1/10$)

Vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$)

Mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$)

Sällsynta ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$)

Mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$)

Ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data)

MedDRA organsystemklass	Mycket vanliga ≥1/10	Vanliga ≥1/100, <1/10	Mindre vanliga ≥1/1 000, <1/100	Ingen känd frekvens
Immunsystemet				Överkänslighet^
Metabolism och nutrition			Ökad aptit	
Psykiska störningar		Eufori	Ångest Depression Uppmärksamhetsstörning Olämpligt beteende Verbigeration	Affektlabilitet^ Agitation^ Förvirringstillstånd^ Dissociation^ Rastlöshet^
Centrala och perifera nervsystemet	Yrsel	Huvudvärk Sommolens Dysgeusi	Amnesi Dysartri Parestesi Perifer sensorisk neuropati	Förändrat medvetande^ Nystagmus^
Ögon			Nedsatt syn	
Blodkärl			Rödnad Hypertoni Hypotoni	
Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum		Hosta		Kvävningskänsla^ Hypoxi^ Andningsdepression^
Magtarmkanalen		Illamående	Muntorrhet Obehag i munnen Oral pruritus Hypersalivering Kräkningar	
Lever och gallvägar				Levers vikt* Hepatit* Gulsot^ Leverskada^
Hud och subkutan vävnad			Hyperhidros	
Njurar och urinvägar				Njurs vikt^
Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället		Onykterhetskänsla	Trötthet Onormalhetskänsla Frossa Avslappnad känsla	
Undersökningar				Ökning av leverenzym^ Ökning av blodurea Ökning av urinsyra i blod^ Ökning av blodkreatinin^

*Isolerade rapporter efter godkännande för försäljning som har observerats vid användning av metoxifluran för smärtlindring

^Andra biverkningar kopplade till användning av metoxifluran för smärtlindring efter godkännande för försäljning och i vetenskaplig litteratur.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till:

www-sivusto: www.fimea.fi
Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Vid överdosering kan anestetiska effekter uppkomma med tecken på uttalad sömnighet (inklusive medvetlöshet), sänkt blodtryck, andningsdepression, blekhet och muskelavslappning. Efter utsättning av Penthrox går sådana överdoseringseffekter oftast snabbt tillbaka utan intervention, men understödjande åtgärder för hjärtfunktion och andning kan sättas in vid behov.

Höga doser av metoxifluran orsakar dosrelaterad nefrotoxicitet. Njursvikt med stora urinmängder har uppkommit flera timmar eller dagar efter administrering av höga smärtlindrande eller anestetiska doser av metoxifluran.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Analgetika, övriga analgetika och antipyretika

ATC-kod: N02BG09

Verkningsmekanism

Den mekanism med vilken metoxifluran utövar sin analgetiska effekt är inte helt klarlagd.

Farmakodynamisk effekt

Metoxifluran tillhör flyktiga anestetika i gruppen fluorerade kolväten och ger smärtlindring vid inandning av låga koncentrationer hos medvetande patienter. Vid smärtlindrande terapeutiska doser kan viss sänkning av blodtrycket uppkomma, som kan åtföljas av bradykardi. Hjärtrytmen är vanligtvis regelbunden, även om sömnighet kan uppkomma. Myokardiet är bara minimalt sensibiliseringat för adrenalin av metoxifluran.

Klinisk effekt och säkerhet

Effekt och säkerhet för Penthrox sågs i en randomiserad, dubbelblind, placebokontrollerad multicenterstudie vid behandling av akut smärta hos patienter med mindre trauma som kom till akutmottagningen. 300 patienter rekryterades (151 fick metoxifluran och 149 fick placebo i kvoten 1:1). Patienter med smärtpoäng ≥ 4 till ≤ 7 på NRS (numerisk skattningsskala) var lämpliga för studien. Genomsnittliga smärtpoäng (VAS [visuell analog skala]) som observerades vid baseline var likartade i grupperna som fick metoxifluran (64,8) respektive placebo (64,0). Den primära effektdifferensen, den uppskattade genomsnittliga skillnaden i VAS-smärta från baseline till 5 min., 10 min., 15 min. och 20 min. var högre för metoxiflurangruppen (-23,1, -28,9, -34,0 respektive -35,0) jämfört med placebogruppen (-11,3, -14,8, -15,5 respektive -19,0). Totalt sågs en mycket signifikant skillnad mellan metoxifluran- och placebogruppen (uppskattad behandlingseffekt -15,1; 95 % KI -19,2 till -11,0; $p < 0,0001$). Den största behandlingseffekten sågs efter 15 minuter (uppskattad behandlingseffekt på -18,5). En analys genomfördes i vilken en svarande definierades som en patient som upplevde minst 30 % förbättring av VAS-poäng från baseline. Resultatet av denna analys indikerade att procentandel svarande vid 5, 10, 15 och 20 min. var signifikant större för metoxiflurangruppen (51,0%, 57,7%, 63,8%, 63,8%) vid jämförelse med placebogruppen (23,5%, 30,9%, 33,6%, 37,6%), med $p < 0,0001$ vid varje tidpunkt. Totalt 126 patienter (84,6%) i metoxiflurangruppen upplevde sin första smärtlindring efter 1-10 inhalationer jämfört med 76 patienter (51 %) i placebogruppen.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption

Metoxifluran har följande fördelningskoefficienter:

- en vatten-/gaskoefficient på 4,5
- en blod-/gaskoefficient på 13
- en olje-/gaskoefficient på 825

Metoxifluran når lungorna i form av en ånga och transportereras snabbt till blodet. Således uppstår en snabb debut av smärtlindring. I en farmakokinetisk (PK) studie på friska frivilliga personer visade de genomsnittliga kurvorna för plasmakoncentration-tid på en mycket snabb ökning av metoxifluran-koncentrationen i plasma. Efter en engångsdos om 3 ml metoxifluran som inhälerats intermittent under en timme visade artärprofilen ett t_{max} efter 0,25 timmar (intervall 0,08-0,75 timmar), C_{max} på 32,39 ug/ml (SD 13,546 ug/ml, CV 41,8 %) och AUC på 28,95 h.ug/ml (intervall 12,3-52,6 h.ug/ml).

Distribution

Metoxifluran har en hög olje-/gaskoefficient och metoxifluran är således mycket lipofilt. Metoxifluran har stor benägenhet att diffundera till fettvävnader där det bildar en reservoar från vilka det frisätts långsamt under flera dagar.

Metabolism

Metabolism av metoxifluran sker i mänskliga. Metoxifluran metaboliseras genom elimination av klor och o-demetylering i levern, medierad av CYP 450-enzymen, särskilt CYP 2E1, CYP 2B6 och CYP 2A6. Metoxifluran metaboliseras till fri fluorid, oxalsyra, difluorometoxiättiksyra och diklorättiksyra. Både fritt fluorid och oxalsyra kan orsaka njurskada vid koncentrationer högre än de som uppnås vid användning av enstaka smärtlindrande dos. Metoxifluran är känsligare för metabolism än andra halogenerade metyletyletrar och har större benägenhet att diffundera till fettvävnad. Metoxifluran frisätts således långsamt från denna reservoar och blir tillgängligt för metabolism under många dagar.

Eliminering

I PK-studien på friska frivilliga som inhälerade 3 ml metoxifluran under en timme sågs ett tidigt toppvärde på kurvorna för genomsnittlig arteriell och venös plasmakoncentration-tid, följt av snabb eliminering från plasma där den venösa metoxiflurankoncentrationen återgick till baslinjevärdet inom 24 timmar efter administreringen. De arteriella och venösa koncentrationerna av metaboliten, oorganisk fluorid, steg inte lika snabbt som metoxifluran (median-t_{max} var 1,5 timme) och elimineras gradvis från plasma, med signifikanta koncentrationer i venös plasma uppmätta 48 timmar efter administreringen av metoxifluran. Efter en engångsdos om 3 ml metoxifluran som inhälerades med jämma mellanrum under en timme, var venöst medianvärde för halveringstiden för metoxifluran 3,16 timmar (intervall 1,06-7,89 timmar), och för oorganisk fluorid 33,30 timmar (intervall 23,50-51,20 timmar). PK-profilerna för metoxifluran och oorganisk fluorid uppvisade stora skillnader mellan deltagarna. Cirka 60 % av metoxifluranupptaget utsöndras i urinen som organisk fluor, fluorid och oxalsyra. Det som kvarstår utandas i oförändrad form eller som koldioxid. Högre maximala fluoridnivåer i blod kan uppnås tidigare hos överviktiga än hos icke överviktiga personer och hos äldre.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Genotoxicitet och karcinogenicitet

Metoxifluran anses inte vara mutagent, vilket en Ames-studie *in vitro* och en mikrokärnstudie *in vivo* på råtta antyder.

Det finns inga tydliga bevis på att metoxifluran har karcinogena egenskaper. Dessutom minskar den eventuella risken av det faktum att Penthrox är avsett för engångsadministrering och kortvarig intermittent användning.

Reproduktions- och utvecklingstoxicitet

Metoxifluran påverkar inte spermieceller på mus. I studier på mus och råtta passerade metoxifluran placenta men visade inga tecken på embryotoxiska eller teratogena egenskaper. Födröjd fosterutveckling (nedslatt kroppsvikt och minskad benbildung) observerades dock efter upprepad dosering under 9 dagar. NOAEL (no observed adverse effect level) för embryofetal utveckling var 0,006 % (104 mg/kg) - 4 tim./dag hos mus och närmare 0,01 % (245 mg/kg) - 8 tim./dag hos råtta. NOAEL hos mus och råtta motsvarar en 1- till 2-faldig marginal baserat på mg/kg och en 0,1- till 0,3-faldig marginal baserat på mg/m² jämfört med den föreslagna maximala kliniska dosen. Eftersom Penthrox inte är avsett för daglig användning anses risken för födröjd fosterutveckling vara mycket liten.

Publicerade studier på djur (inklusive primater) vid doser som ger lätt till måttlig anestesi visar att användning av anestetika under perioden för snabb hjärntillväxt eller synaptogenes resulterar i cellförlust i hjärnan som utvecklas, som kan förknippas med långvariga kognitiva brister. Den kliniska betydelsen av dessa icke-kliniska fynd är inte känd.

Njur- och levereffekter

Kontinuerlig administrering av höga anestetiska doser av metoxifluran till råttor har förknippats med renal tubulär nekros och svullnad av mitokondrier. Upprepad regelbunden eller kontinuerlig administrering av subanestetiska koncentrationer av metoxifluran har associerats med begränsade och vanligtvis reversibla leverförändringar (fettmetamorfos, ökning av ALAT/ASAT) hos flera arter.

Efter 6 timmars kontinuerlig inhalation av metoxifluran i 14 på varandra följande dagar hos råttor, var njurfynd begränsade till minimal vakuolisering av kortikala tubuli och i levern var det minimal/lätt centrilobulär vakuoliseringsexpansion av cytoplasma (centrilobulära hepatocyter) som gav cytoplasman ett skummigt utseende.

Efter 90 minuters kontinuerlig inhalation av metoxifluran i 14 på varandra följande dagar hos hundar, sågs inga framträdande njurfynd och i levern var det minimal/lätt centrilobulär glykogenackumulering.

NOAEL på 396 mg/kg och 153 mg/kg rapporterades för ovanstående studier på råtta respektive hund. NOAEL hos råtta och hund motsvarar en 0,3-faldig exponeringsmarginal baserat på AUC-data och en 0,2-faldig exponeringsmarginal baserat på C_{max} -värdet jämfört med den föreslagna maximala kliniska dosen på 6 ml på en dag. Dessa njur- och levereffekter sågs dock vid långvarig och upprepad administrering under 14 dagar och de totala exponeringarna överstiger därfor det som förväntas vid normal klinisk användning av produkten.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmitt

Butylhydroxitoluen E321 (stabiliseringssmedel).

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

3 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Inga särskilda förvaringsanvisningar.

6.5 Förpackningsstyp och innehåll

Penthrox finns i följande förpackningar:

- En flaska Penthrox 3 ml med en avrivbar säkerhetsförsegling (förpackning med 10 x 3 ml)
- Kombinationsförpackning med en flaska Penthrox 3 ml, en Penthrox-inhalator och en behållare med aktivt kol (förpackning med 1 x 3 ml eller 10 x 3 ml)

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion

Efter laddning av Penthrox-inhalatorn, sätt tillbaka locket på flaskan med Penthrox. Efter användning, lägg den använda Penthrox-inhalatorn och den använda flaskan i den medföljande plastpåsen, förseglar och kassera på ett ansvarsfullt sätt enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Medical Developments NED B.V.
Strawinskylaan 1647, Tower 7
1077 XX Amsterdam
Nederlanderna

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

34782

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

16.4.2018 / 11.12.2022

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

29.07.2024